

**Ο Εκτεταμένος Χριστός που
τα Περιλαμβάνει Όλα
Αντικαθιστά την Κουλτούρα
για τον Έναν Καινούργιο
Άνθρωπο**

Συνέδριο της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης
και των Βαλκανίων 2021

24 – 26 Σεπτεμβρίου

ΚΥΡΙΕΣ ΔΥΛΩΣΕΙΣ

Ο Χριστός που αντικαθιστά την κουλτούρα μας με τον εαυτό Του
για τον έναν καινούργιο άνθρωπο
είναι ο εκτεταμένος Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα, ο Πρωτεύων,
η κεντρικότητα και η παγκοσμιότητα της οικονομίας του Θεού.

Όταν έχουμε το όραμα του εκτεταμένου Χριστού που τα περιλαμβάνει όλα,
βιώνουμε τον Χριστό ως τη ζωή μας και το συστατικό ολόκληρης της ύπαρξής μας,
και ζούμε τον Χριστό αντί για την κουλτούρα μας,
ο ένας καινούργιος άνθρωπος θα φανερώνεται ανάμεσά μας
με έναν πρακτικό τρόπο και θα ζούμε τη ζωή του καινούργιου ανθρώπου.

Χρειάζεται να ανακαινιζόμαστε μέρα με τη μέρα
με τη φρέσκια προμήθεια της αναστάσιμης ζωής,
ώστε να αντικαθίσταται η κουλτούρα μας και να γίνουμε
ο ένας καινούργιος άνθρωπος στην πραγματικότητα,
γινόμενοι καινούργιοι σαν τη Νέα Ιερουσαλήμ.

Χρειάζεται να ζούμε τη ζωή του ενός καινούργιου ανθρώπου
αντί για την κουλτούρα μας,
μαθαίνοντας τον Χριστό καθώς υπάρχει αλήθεια στον Ιησού.
Ο τρόπος με τον οποίο ο Κύριος Ιησούς έζησε πάνω στη γη
είναι ο τρόπος με τον οποίο ο ένας καινούργιος άνθρωπος πρέπει να ζει σήμερα.

Ύμνος για το Πρώτο Μήνυμα
(Αριθμός Ύμνου στο Αγγλικό Ύμνολόγιο: 538)

1. Του Θεού η πρόθεση είναι
 Να αποκαλυφθεί ο Χριστός,
 Όχι απ' έξω σαν θρησκεία,
 Μα από μέσα μου Αυτός.

Επωδός

 Ο Χριστός είν' πρόθεσή Του
 Μέσα μου να υφανθεί,
 Όχι με δικά μου έργα,
 Μα Αυτός να με πληροί.

2. Του Θεού η πρόθεση είναι
 Μέσα μου να ζει ο Χριστός,
 Όχι να προσέχω σ' έργα,
 Μα να γεύομαι Αυτόν.
3. Του Θεού η πρόθεση είναι
 Ο Χριστός να μορφωθεί,
 Όχι ακολουθώντας τύπους,
 Μα εντός μου να αυξηθεί.
4. Του Θεού η πρόθεση είναι
 Πλήρως να κατακτηθώ,
 Όχι μόνο υπηρετώντας,
 Μα οίκος Του να 'μαι εγώ.
5. Του Θεού η πρόθεση είναι
 Ο Χριστός η ελπίδα μου,
 Όχι τη δική μου δόξα,
 Μα να ζω τη δόξα Του.
6. Του Θεού η πρόθεση είναι
 Ο Χριστός το παν για με,
 Όχι ο πρόσκαιρος ο κόσμος,
 Μα για πάντα ο Χριστός.

**ΓΕΝΙΚΟ ΘΕΜΑ:
Ο ΕΚΤΕΤΑΜΕΝΟΣ ΧΡΙΣΤΟΣ
ΠΟΥ ΤΑ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ ΟΛΑ
ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑ ΤΗΝ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ
ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΝΑΝ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟ ΑΝΘΡΩΠΟ**

1ο Μήνυμα

**Η Επιτακτική Ανάγκη για την Αντικατάσταση της Κουλτούρας μας
με τον Εκτεταμένο Χριστό που τα Περιλαμβάνει Όλα**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Κολ 1:12-13, 15-18, 27, 2:8, 14-15, 3:4, 10-11

I. Η επιστολή προς Κολοσσαείς γράφτηκε επειδή η εκκλησία στις Κολοσσές είχε διαποτιστεί με την κουλτούρα, και η κουλτούρα είχε αποσπάσει την προσοχή των αγίων από τον Χριστό—Κολ 2:8, 16-17, 3:10-11:

- A. Στις Κολοσσές η κουλτούρα είχε πλημμυρίσει την εκκλησία, είχε αντικαταστήσει τον Χριστό, και είχε αρπάξει τους αγίους σαν λάφυρο—Κολ 2:8.
- B. Ο εχθρός του Θεού χρησιμοποιεί την κουλτούρα για να αντικαθιστά τον Χριστό. Προσπαθεί να χρησιμοποιεί τις καλές πτυχές της κουλτούρας για να αντικαθιστά τον Χριστό—βλ. Φιλ 3:4-8.
- Γ. Σύμφωνα με την επιστολή προς Κολοσσαείς, ο Χριστός αντικαθίσταται από την κουλτούρα. Η προς Κολοσσαείς υποδεικνύει ότι η τελική αντικατάσταση του Χριστού είναι η κουλτούρα μας.
- Δ. Στην προς Κολοσσαείς η φράση η «εξουσία του σκότους» αναφέρεται ιδιαίτερα στις καλές πτυχές της κουλτούρας και της φυσικής μας ύπαρξης—Κολ 1:12-13:
 - 1. Οι άγιοι στις Κολοσσές ήρθαν κάτω από την εξουσία του σκότους, επιτρέποντας να εισβάλλουν την εκκλησία οι υψηλότερες πτυχές της κουλτούρας—Κολ 2:8.
 - 2. Τα υψηλότερα προϊόντα της κουλτούρας είναι παρόλα αυτά πτυχές της εξουσίας του σκότους μέσω της οποίας ο Σατανάς ελέγχει τους ανθρώπους—Κολ 1:13.
 - 3. Καθετί που αντικαθιστά τον Χριστό γίνεται η εξουσία του σκότους που μας ελέγχει—Κολ 1:13.

II. Η ανθρώπινη κουλτούρα εγέρθηκε μετά από την πτώση του ανθρώπου—Γεν 4:16-22:

- A. Αφού έφυγε από την παρουσία του Θεού, ο Κάιν έχτισε μία πόλη για την προστασία και την αυθυπαρξία του—Γεν 4:16-17:
 - 1. Μέσα σε αυτή την πόλη παρήγαγε μία κουλτούρα χωρίς τον Θεό, μία άθεη κουλτούρα.
 - 2. Στον κήπο ο Θεός ήταν το παν για τον άνθρωπο—η προστασία, η διατήρηση, η προμήθεια, και η διασκέδαση του. Όταν ο άνθρωπος έχασε τον Θεό, έχασε τα πάντα.
 - 3. Η απώλεια του Θεού ανάγκασε τον άνθρωπο να εφεύρει την ανθρώπινη κουλτούρα, τα κυρία στοιχεία της οποίας ήταν οι πόλεις για την υπόστασή τους, η εκτροφή βοοειδών για να βγάλουν τα προς το ζην, η μουσική για την απόλαυσή, και τα όπλα για την άμυνα—Γεν 4:20-22.

- B. Φαινομενικά, μία κουλτούρα χωρίς τον Θεό εφευρέθηκε από τον άνθρωπο που απέρριψε την οδό του Θεού και έτσι έχασε τον Θεό. Στην πραγματικότητα, ο ουσιαστικός παράγοντας της κουλτούρας ήταν η παρότρυνση και η πρόκληση του Σατανά, του εχθρού του Θεού, μέσα στον άνθρωπο που αποκόπηκε από τον Θεό—Γεν 4:7, 16-17, Μτ 12:26:
1. Μία τέτοια κουλτούρα, που ήταν χωρίς τον Θεό και ενωμένη με τον Σατανά, έγινε ένα πρότυπο που αντιπροσωπεύει όλες τις ανθρώπινες κουλτούρες σε όλους τους αιώνες, υποδηλώνοντας ότι αυτές οι κουλτούρες ήταν χωρίς τον Θεό και έχουν ακολουθήσει τον Σατανά και ενώνονται με τον Σατανά—βλ. Λκ 4:6.
 2. Η άθρη κουλτούρα ξεκίνησε σαν ένας σπόρος στη Γένεση 4, και αναπτύσσεται σε όλη την ιστορία της ανθρώπινης φυλής μέχρις ότου ολοκληρωθεί στη Βαβυλώνα τη Μεγάλη στην Αποκάλυψη 18.
 3. Ο λόγος του Κυρίου στο Ματθαίο 24:37-39 υποδεικνύει ότι η άθρη κουλτούρα την εποχή του Νώε θα αναπτυχθεί στο έπακρο την εποχή της παρουσίας του Κυρίου.

III. Η κουλτούρα εμποδίζει τον σκοπό του Θεού σχετικά με τον Χριστό και την εκκλησία—Εφ 3:10-11, 5:32:

- A. Κάτι πολύ ραδιούργο στέκεται εμπόδιο στον Χριστό και την εκκλησία. Αυτό το ραδιούργο αντίπαλο στοιχείο είναι η κουλτούρα—Κολ 3:10-11, Εφ 2:14-15, Κολ 2:14-15.
- B. Η κουλτούρα είναι ένα μεγάλο εμπόδιο στο να βιώσουμε τον Χριστό. Ασυνείδητα και υποσυνείδητα, η κουλτούρα μας εμποδίζει από την εμπειρία και την απόλαυση του Χριστού—Φιλ 3:7-8.
- Γ. Το να αυξανόμαστε στον Χριστό σε όλα φτάνοντας στον τέλειο άνθρωπο εμποδίζονται από τη ραδιούργα, κρυμμένη κουλτούρα μας—Κολ 2:19, Εφ 4:13, 15-16.

IV. Η ανθρώπινη κουλτούρα αντιτίθεται στη βασιλεία του Θεού—Μτ 10:16-25, 34-39, 12:29, 46-50:

- A. Τα αμαρτωλά πράγματα δεν αντιτίθενται στη βασιλεία του Θεού όσο η ανθρώπινη κουλτούρα.
- B. Η ανθρώπινη κουλτούρα έχει γίνει ένα βασικό μέρος και μία μεγάλη μερίδα του βασιλείου του Σατανά—Μτ 12:26.
- Γ. Η κουλτούρα έχει γίνει ένα οχύρωμα του Σατανά. Με ένα ραδιούργο τρόπο συντηρεί ένα κράτημα μέσω της κουλτούρας και το χρησιμοποιεί για να αντιτίθεται στη βασιλεία του Θεού—Πραξ 26:18, Κολ 1:12-13.

V. Ο εκτεταμένος Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα είναι ενάντια στην κουλτούρα και πρέπει να αντικαθιστά την κουλτούρα μας με τον εαυτό Του—Κολ 1:18, 3:4, 10-11:

- A. Ο σκοπός της εκτεταμένης αποκάλυψης του Χριστού στην επιστολή προς Κολοσσαείς είναι να αντιμετωπίζει την κουλτούρα—Κολ 2:8, 3:10-11.
- B. Σε αυτή την επιστολή ο Παύλος παρουσιάζει ένα όραμα του εκτεταμένου Χριστού που τα περιλαμβάνει όλα για να μας εντυπωσιάσει με το γεγονός ότι αυτός ο Χριστός πρέπει να αντικαθιστά την κουλτούρα μας—Κολ 1:27.

VI. Μόνο ο εκτεταμένος Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα, ο οποίος είναι ο Πρωτεύων, η κεντρικότητα και η παγκοσμιότητα της οικονομίας του Θεού, μπορεί να αντικαθιστά την κουλτούρα—Κολ 1:15-18, 2:16-17, 3:4, 10-11:

- A. Ο Χριστός που μπορεί να αντικαθιστά την κουλτούρα μας και να γίνει το παν για μας είναι ο εκτεταμένος Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα—Κολ 1:15, 18.
- B. Η επιστολή προς Κολοσσαείς γράφτηκε για να αποκαλύψει τον εκτεταμένο Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα, ο οποίος αντιμετωπίζει την κουλτούρα μας και την αντικαθιστά με τον εαυτό Του—Κολ 3:4, 10-11.
- Γ. Στη σωτηρία Του ο Θεός όχι μόνο μας σώζει από την αμαρτία, την κρίση, την λίμνη του πυρός, τον κόσμο, και τον εαυτό. Μας σώζει και από όλα όσα αντικαθιστούν τον Χριστό, συμπεριλαμβανομένης της κουλτούρας μας—Εβρ 7:25.
- Δ. Ο εκτεταμένος Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα είναι μέσα μας, και χρειάζεται να Του επιτρέπουμε να γεμίζει ολόκληρη την ύπαρξή μας και να αντικαθιστά την κουλτούρα μας με τον εαυτό Του—Εφ 3:17α, Κολ 1:27, 3:11.

Ύμνος για το Δεύτερο Μήνυμα
(Αριθμός Ύμνου στο Αγγλικό Ύμνολόγιο: 539)

1. Ω, Κύριε, είσαι η ζωή,
τα πάντα είσαι Εσύ.
Οικείος και διαθέσιμος,
απολαμβάνω Σε.

Επωδός

Ω, Κύριε, είσαι το Πνεύμα,
γλυκός και αγαπητός!
Κοντά μου είσαι πάντοτε
διαθέσιμος για με.

2. Την κάθε μια ανάγκη μου
Εσύ την εκπληρείς.
Με επάρκεια κι ετοιμότητα
ζητώ και απαντείς.
3. Το χρίσμα Σου και η ισχύς
με κάνουν στερεό.
Με τη δική Σου ενέργεια
με κάνεις δυνατό.
4. Ο νόμος Πνεύματος ζωής
με ελευθέρωσε.
Ο πλούτος της αλήθειας Σου
με διαπότισε.
5. Μαζί μου είσαι πάντοτε.
Ω, τι ενότητα!
Είμ' ένα πνεύμα με Εσέ
για την αιωνιότητα.

2ο Μήνυμα

Να Ζούμε τον Εκτεταμένο Χριστό που τα Περιλαμβάνει Όλα αντί της Κουλτούρας Μας

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Εφ 3:11, 16-17α, Φιλ 1:20-21α,
Κολ 1:15, 18, 27, 3:4, 10-11

I. Η κεντρική σκέψη της Αγίας Γραφής είναι ότι ο Θεός επιθυμεί να ζούμε τον Χριστό για την εκκλησία, το Σώμα του Χριστού, τον έναν καινούργιο άνθρωπο—Φιλ 1:21α, Εφ 2:15-16:

- A. Ο Θεός σκοπεύει να γίνουμε διαποτισμένοι, εμποτισμένοι, γεμάτοι, και ντυμένοι με τον Χριστό ώστε να μπορούμε να ζούμε τον Χριστό—Εφ 3:17α, Γαλ 2:20, 3:27, 4:19.
- B. Η Χριστιανική ζωή είναι η ζωή, στην οποία οι πιστοί του Χριστού ζουν τον Χριστό και Τον μεγεθύνουν—Φιλ 1:20-21α.
- Γ. Το να ζούμε τον Χριστό σημαίνει να ζούμε ένα πρόσωπο, τον ίδιο τον Χριστό—Κολ 1:27, Ρωμ 8:10:
 - 1. Αν θα ζούμε τον Χριστό, πρέπει να Τον λαμβάνουμε ως το πρόσωπό μας και να γινόμαστε ένα πρόσωπο με Αυτόν. Ο Χριστός και εμείς πρέπει να γίνουμε ένα με έναν πρακτικό τρόπο—Α' Κορ 6:17.
 - 2. Αν έχουμε φως σχετικά με το πως ο Χριστός αντικαθίσταται στην καθημερινή μας ζωή, θα ομολογούμε στον Κύριο ότι αντί να Τον ζούμε, ζούμε πολλά άλλα πράγματα, ότι ζούμε περισσότερα δια της κουλτούρας παρά δια του Χριστού—Α' Ιω 1:7.
- Δ. Ο λόγος γιατί δεν ζούμε τον Χριστό είναι ότι δεν συγκροτούμαστε με τον Χριστό. Αυτό με το οποίο συγκροτούμαστε είναι αυτό το οποίο ζούμε—Κολ 3:4, 10-11, Εφ 3:17α.

II. Όσον αφορά το ζήτημα του εκτεταμένου Χριστού που τα περιλαμβάνει όλα, ο οποίος είναι ενάντια στην κουλτούρα, χρειάζεται να δούμε ότι, σύμφωνα με την πλήρη αποκάλυψη στην Αγία Γραφή, ο Θεός σκοπεύει να κατεργάζεται τον εαυτό Του εν Χριστώ μέσα στους εκλεκτούς, λυτρωμένους, και αναγεννημένους ανθρώπους—Γαλ 1:15-16, 2:20, 4:19:

- A. Το κεντρικό έργο του Θεού, το μοναδικό Του έργο, στο σύμπαν και σε όλους τους αιώνες και τις γενιές είναι να κατεργάζεται τον εαυτό Του εν Χριστώ μέσα στους εκλεκτούς ανθρώπους Του, κάνοντάς τους ένα με Αυτόν—Εφ 3:17α, Α' Κορ 6:17.
- B. Ο Θεός σκοπεύει να κατεργάζεται διεξοδικά τον εαυτό Του εν Χριστώ μέσα μας, κάνοντας τον εαυτό Του, τα εσωτερικά μας στοιχεία—Εφ 3:11, 16-19.
- Γ. Για την εκπλήρωση της αιώνιας οικονομίας του Θεού, ο Θεός χρειάζεται να οικοδομείται εν Χριστώ μέσα στην ύπαρξή μας, οικοδομημένος εν Χριστώ μέσα μας ως την ζωή, τη φύση, και τη ουσία μας για να μας κάνει Θεό στη ζωή και τη φύση αλλά όχι στη Θεότητα—B' Σαμ 7:12-14α, Ρωμ 1:3-4, Εφ 3:17α, Ιω 14:23, Κολ 3:10-11:
 - 1. Χρειαζόμαστε να οικοδομείται ο Θεός εν Χριστώ μέσα στην ουσιαστική μας ουσία ώστε να ανασυγκροτηθεί όλη η ύπαρξή μας με τον Χριστό—Εφ 3:17α.

2. Ο Χριστός οικοδομεί την εκκλησία, ερχόμενος στο πνεύμα μας, εξαπλώνοντας τον εαυτό Του από το πνεύμα στο νου, τα συναισθήματα, και τη θέλησή μας για να καταλάβει ολόκληρη την ψυχή μας—Μτ 16:18, Εφ 3:17α.

III. Όταν λέμε ότι ο Χριστός είναι ενάντια στην κουλτούρα, δεν λέμε ότι πρέπει να αφήσουμε την κουλτούρα μας και να ζούμε χωρίς καμία κουλτούρα απολύτως—Κολ 3:10-11:

- A. Όσοι δεν έχουν τον Χριστό οίγουρα χρειάζεται να ζουν σύμφωνα με την κουλτούρα, επειδή η κουλτούρα συντηρεί, ρυθμίζει και βελτιώνει τους ανθρώπους.
- B. Πριν λάβουμε τον εκτεταμένο Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα, όλοι χρειαζόμασταν την κουλτούρα.
- Γ. Αφού λάβαμε τον Χριστό, δεν πρέπει να επιτρέπουμε στην κουλτούρα να περιορίζει τον Χριστό ή να μας εμποδίζει από την εμπειρία και την απόλαυση του Χριστού. Αντίθετα, πρέπει να αρχίζουμε να μαθαίνουμε να ζούμε σύμφωνα με τον Χριστό και όχι σύμφωνα με την κουλτούρα μας—Κολ 2:6-7.
- Δ. Καθώς τα παιδιά μεγαλώνουν, χρειάζονται την κουλτούρα και το νόμο—Γαλ 3:23-28:
 1. Πριν λάβουν τα παιδιά τον Χριστό, πρέπει να εκπαιδεύονται σύμφωνα με την κουλτούρα και κάτω από το νόμο—Γαλ 3:23-24.
 2. Αφού λάβουν τον Χριστό, σταδιακά μπορούμε να βοηθάμε τα παιδιά να στρέφονται από την κουλτούρα στον Χριστό—Ιω 1:12-13, 6:57.

IV. Αφού λάβαμε τον Χριστό, δεν πρέπει να επιτρέπουμε στην κουλτούρα να Τον αντικαθιστά—Κολ 2:6, 3:10-11:

- A. Κάθε είδος κουλτούρας είναι ενάντια στον Χριστό, και ο Χριστός είναι ενάντια σε κάθε είδος κουλτούρας—Κολ 3:11:
 1. Κάθε κουλτούρα, ανεξάρτητα από το είδος της, είναι ενάντια στον Χριστό.
 2. Έξω από τον Χριστό, όλα όσα έχουμε, κάθε ανθρώπινο προϊόν και ανάπτυξη, είναι μέρος της κουλτούρας.
 - B. Ο παράγοντας που περιορίζει τη διεύρυνση της απόλαυσης του Χριστού είναι η κουλτούρα. Αυθόρμητα, η κουλτούρα μέσα μας, μάς κρατάει από την αληθινή εμπειρία του Χριστού—Φιλ 3:3-9.
 - Γ. Επειδή η κουλτούρα μας, μάς εμποδίζει να βιώνουμε τον Χριστό και να απολαμβάνουμε τον Χριστό, έχουμε μεγάλο βάρος από τον Κύριο ότι όλοι οι άγιοι στην ανάκτηση του Κυρίου μπορούν να μάθουν με έναν πρακτικό τρόπο να λαμβάνουν τον Χριστό ως τη ζωή και το πρόσωπό τους, αντικαθιστώντας την κουλτούρα—Εφ 3:17α, Κολ 3:4.
 - Δ. Εν Χριστώ έχουμε την ελευθερία να παραμερίζουμε την κουλτούρα μας προκειμένου να μεγαλώνουμε την ικανότητα μας να απολαμβάνουμε τον Κύριο. Όλος ο χώρος μέσα μας πρέπει να παραδοθεί στον Χριστό.
 - E. Αν ολόκληρη η εσωτερική μας ικανότητα γίνει διαθέσιμη στον Χριστό, αυθόρμητα η κουλτούρα μέσα μας θα αντικατασταθεί από τον Χριστό που κατοικεί μέσα μας—Κολ 1:27, 3:11.
- V. Είναι κρίσιμο να δούμε ένα όραμα περιεκτικότητας και ευρύτητας του Χριστού. Δεν πρέπει να προσπαθήσουμε να αφήσουμε την κουλτούρα μας, χωρίς ένα τέτοιο όραμα του Χριστού—Πραξ 26:19, Εφ 1:17-23:**

- A. Ο Χριστός που μας ενοικεί δεν είναι ένας μικρός περιορισμένος Χριστός. Είναι η εικόνα του αόρατου Θεού, η ενσωμάτωση του πληρώματος του Θεού και το σημείο εστίασης της οικονομίας του Θεού—Κολ 1:15, 18, 2:2, 9-10:
1. Ένας τέτοιος Χριστός τώρα κατοικεί μέσα μας και περιμένει την ευκαιρία για να εξαπλώνεται σε όλη την ύπαρξή μας—Κολ 1:27.
 2. Αυτός ο Χριστός πρέπει να γίνει το παν στην καθημερινή μας ζωή, και πρέπει να Τον ζούμε, μη δίνοντας κανένα έδαφος στην κουλτούρα στην καθημερινή μας ζωή—Φιλ 1:21α, Κολ 3:11.
- B. Μόλις δούμε το όραμα του εκτεταμένου Χριστού που τα περιλαμβάνει όλα, θα πρέπει να αρχίσουμε να παραμερίζουμε το πολιτιστικό μας υπόβαθρο και να μην του επιτρέπουμε να αντικαθιστά τον Χριστό, ούτε να Τον περιορίζει—Πραξ 9:4-5, 26:19, Φιλ 3:7-10:
1. Δεν πρέπει να δίνουμε κανένα έδαφος στην κουλτούρα στην καθημερινή μας ζωή.
 2. Αντίθετα, όλος ο χώρος μέσα μας πρέπει να παραδοθεί στον εκτεταμένο Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα, και που κατοικεί μέσα μας—Κολ 1:27.
- Γ. Αν δούμε ένα τέτοιο όραμα του ενοικούντος, εκτεταμένου Χριστού που τα περιλαμβάνει όλα, αυθόρμητα θα αφήσουμε την κουλτούρα μας—Κολ 3:10-11:
1. Προηγουμένως ο Χριστός αντικαταστάθηκε από την κουλτούρα, αλλά αφού δούμε αυτό το όραμα, η κουλτούρα μέσα μας θα αντικατασταθεί από τον Χριστό—Κολ 3:11.
 2. Αντί να προσπαθήσουμε να αφήσουμε την κουλτούρα μας, πρέπει απλά να ζούμε τον Χριστό, και ο Χριστός θα αντικαθιστά την κουλτούρα μας με τον εαυτό Του—Φιλ 1:21α.
- Δ. Όταν ζούμε τον Χριστό, αυθόρμητα απαλασσόμαστε από την κουλτούρα, και αυτόματα ο Χριστός, δια του οποίου ζούμε, αντικαθιστά την κουλτούρα μας. Αυτή είναι η αποκάλυψη στην επιστολή προς Κολοσσαείς—Κολ 1:15, 18, 27, 2:2, 9-10, 3:4, 10-11.

Ύμνος για το Τρίτο Μήνυμα
(Αριθμός Ύμνου στο Αγγλικό Ύμνολόγιο: 1226)

1. Ω, η εκκλησία του Κυρίου είναι ένδοξη
Και χαιρόμαστε που είμαστε σ' αυτή
Ένα Σώμα μες το σύμπαν κι αυτό είμαστε εμείς
Αλληλούια, εν Χριστώ όλοι μαζί!

Αλληλούια για το Σώμα!
Είμαστε εμείς το Σώμα!
Πλήρως ζούμε για το Σώμα
Αλληλούια, εν Χριστώ όλοι μαζί!
2. Όχι μια ατομική ζωή, αλλά συλλογική -
Του Θεού να 'ναι η τέλεια έκφραση
Όχι εκκλησίες μεμονωμένες, μα όλες μαζί -
Αλληλούια, τώρα είμαστε σ' αυτή!

Αλληλούια για το Σώμα!
Τρέμει ο εχθρός στο Σώμα!
Νικηφόροι μες στο Σώμα!
Αλληλούια, τώρα είμαστε σ' αυτό!
3. Οι επτά χρυσές λυχνίες έχουν φύση θεϊκή -
Δεν θα βρεις στο Σώμα ύλη φυσική
Η λυχνία καίει όταν είμαστε όλοι θεϊκοί -
Αλληλούια, τώρα ακτινοβολεί!

Αλληλούια για το Σώμα!
Τις λυχνίες μες στο Σώμα!
Για το ένδοξο το Σώμα!
Αλληλούια, τώρα ακτινοβολεί!
4. Πώς θα είμαστε ενωμένοι, θεϊκοί και φωτεινοί;
Αλληλούια, ο Ιησούς ναν' η τροφή!
Είν' Αυτός το δέντρο της ζωής, το μάννα κι η γιορτή -
Αλληλούια, ο Ιησούς είν' η τροφή!

Ο Ιησούς που μας ενώνει!
Ο Ιησούς που μας αγιάζει!
Ο Ιησούς που μας φωτίζει!
Αλληλούια, ο Ιησούς είν' η τροφή!

3ο Μήνυμα

Το Συστατικό του Ενός Καινούργιου Ανθρώπου— ο Εκτεταμένος Χριστός που τα Περιλαμβάνει Όλα και Αντικαθιστά την Κουλτούρα

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Κολ 1:15-18, 27, 2:9-10, 16-18, 3:4, 10-11

I. Αν εμβαθύνουμε στην Επιστολή προς Κολοσσαείς, θα δούμε ότι σε αυτή την Επιστολή ο Παύλος αντιμετωπίζει το κρυμμένο ζήτημα της ανθρώπινης κουλτούρας:

- A. Το ότι ο Παύλος χρησιμοποιεί τη λέξη «βάρβαρος» στην Κολοσσαείς 3:11, είναι ισχυρή ένδειξη ότι αυτή η Επιστολή αντιμετωπίζει την κουλτούρα.
- B. Η κουλτούρα είναι η συστηματική μέθοδος που έχουμε αναπτύξει για να υπάρχουμε και να διατηρούμε την ύπαρξή μας—Γεν 4:16-22:
 - 1. Η κουλτούρα είναι η ασυνείδητη καθημερινή ζωή κάθε ανθρώπου—Εφ 2:2-3, 4:17.
 - 2. Οι άνθρωποι σε όλο τον κόσμο βρίσκονται κάτω από την επιρροή της κουλτούρας τους.
- Γ. Ακριβώς όπως η κουλτούρα άσκησε ισχυρή επιρροή πάνω στους πιστούς στις Κολοσσές, η κουλτούρα ασκεί ισχυρή επιρροή πάνω σε μας σήμερα—Κολ 2:8-10, 16-18:
 - 1. Ασυνείδητα βρισκόμαστε κάτω από την επιρροή της κουλτούρας, στην οποία γεννηθήκαμε. Τα στοιχεία αυτής της κουλτούρας είναι μέρος της ύπαρξής μας—Γαλ 4:3, 9, Κολ 2:8, 20.
 - 2. Όταν εισήρθαμε στην εκκλησιαστική ζωή, φέραμε την κουλτούρα μαζί μας, και αυτή η κουλτούρα υπονομεύει την απόλαυση μας στον Χριστό και στην εκκλησιαστική ζωή.
 - 3. Σε μεγάλο βαθμό, ο Χριστός, που είναι το μοναδικό στοιχείο στην εκκλησιαστική ζωή, έχει αντικατασταθεί από την κουλτούρα—Κολ 2:8, 3:11:
 - α. Υποσυνείδητα και ασυνείδητα, όλοι εμείς εκτιμάμε την κουλτούρα μας και δίνουμε υψηλή αξία στο συγκεκριμένο πολιτιστικό μας υπόβαθρο.
 - β. Στην εκκλησιαστική ζωή ο Χριστός αντικαθίσταται από την κουλτούρα περισσότερο από οτιδήποτε άλλο—Κολ 3:11.

II. Η Επιστολή προς Κολοσσαείς αποκαλύπτει ότι ο εκτεταμένος Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα είναι το παν στην οικονομία του Θεού—Κολ 1:15-18, 27:

- A. Χρειάζεται να έχουμε ένα καθαρό όραμα ό,τι αυτός ο θαυμάσιος Χριστός είναι το παν για μας.
- B. Ένα τέτοιο όραμα θα τερματίσει την επιρροή της κουλτούρας πάνω στην εμπειρία του Χριστού και την εκκλησιαστική ζωή. Αντί να είμαστε καλλιεργημένοι άνθρωποι, θα καταλαμβανόμαστε, διακατεχόμαστε και διαποτιζόμαστε από τον Χριστό—Κολ 3:11β.

III. Ο πρωτεύων και εκτεταμένος Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα είναι η ζωή μας και το μοναδικό συστατικό του ενός καινούργιου ανθρώπου—Κολ 3:4, 10-11:

- A. Το συστατικό της εκκλησίας, που είναι ο καινούργιος άνθρωπος, είναι Χριστός και μόνο Χριστός. Το περιεχόμενο της εκκλησίας δεν είναι τίποτα άλλο εκτός από τον εκτεταμένο Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα—Κολ 1:15-18, 2:9-10.
- B. Όντας η ζωή μας και το συστατικό του ενός καινούργιου ανθρώπου, ο εκτεταμένος Χριστός που τα περιλαμβάνει όλα αντικαθιστά την κουλτούρα μας με τον εαυτό Του—Κολ 3:11.
- Γ. Το αποτέλεσμα της απόλαυσης του Χριστού, σαν την μερίδα μας, είναι να Τον βιώνουμε ως το περιεχόμενο και το συστατικό του ενός καινούργιου ανθρώπου, και, τελικά, ο Χριστός που απολαμβάνουμε γίνεται το συστατικό του ενός καινούργιου ανθρώπου—Κολ 1:12, 3:11.
- Δ. Σύμφωνα με την Κολοσσαείς 3:11, στον καινούργιο άνθρωπο δεν υπάρχει πιθανότητα να συνεχίζουν να υπάρχουν οι διάφορες πολιτιστικές διακρίσεις:
 1. Δεν υπάρχει καμία πολιτιστική διάκριση στον έναν καινούργιο άνθρωπο, επειδή κάθε μέρος του καινούργιου ανθρώπου συγκροτείται με τον Χριστό—Κολ 3:11.
 2. Στην εκκλησία που είναι ο καινούργιος άνθρωπος, δεν υπάρχει κανένας χώρος για τοπικές, πολιτιστικές, ή εθνικές διακρίσεις και κανένα μέρος για φυλή, έθνος, κουλτούρα, ή κοινωνική θέση.
- E. Επειδή ο Χριστός είναι το μοναδικό συστατικό του ενός καινούργιου ανθρώπου, δεν πρέπει να υπάρχει καμία διαφορά ανάμεσα στους πιστούς που αποτελούν μέρος αυτού του καινούργιου ανθρώπου, και δεν θα πρέπει να υπάρχει καμία διαφορά ανάμεσα στις εκκλησίες—Α' Κορ 4:17, Απ 1:12, 20, 22:16.

IV. Ο Χριστός που είναι το συστατικό του καινούργιου ανθρώπου είναι τα πάντα και σε όλους. Ο Χριστός είναι όλα τα μέλη, και είναι μέσα σε όλα τα μέλη—Κολ 3:11:

- A. Στην εκκλησία, που είναι ο καινούργιος άνθρωπος, ο Χριστός είναι όλοι, και επίσης είναι μέσα σε όλους—Κολ 1:27, 3:11.
- B. Αφενός, στον καινούργιο άνθρωπο δεν υπάρχει μέρος για το φυσικό άνθρωπο, επειδή ο Χριστός είναι όλα τα μέλη.
- Γ. Αφετέρου, το γεγονός ότι ο Χριστός είναι μέσα σε όλους υποδεικνύει ότι τα μέλη συνεχίζουν να υπάρχουν, όχι χωρίς τον Χριστό αλλά ως εκείνοι, μέσα στους οποίους ο Χριστός κατοικεί—Κολ 1:27.
- Δ. Όταν λαμβάνουμε τον Χριστό σαν τη ζωή μας και τη σύστασή μας, έχουμε την αίσθηση βαθιά μέσα μας ότι είμαστε ένα με τον Χριστό και ότι ο Χριστός είμαστε εμείς. Ταυτόχρονα έχουμε μία ακόμα βαθύτερη αίσθηση ότι ο Χριστός είναι μέσα μας—Κολ 3:4.
- E. Στην εκκλησία, που είναι ο καινούργιος άνθρωπος, ο Χριστός είναι τα πάντα. Αυτό υποδεικνύει ότι όλοι οι πιστοί πρέπει να συγκροτηθούν με τον Χριστό—Κολ 1:15-18, 2:16-17, 3:4, 10-11:
 1. Πρέπει να εμποτιζόμαστε με τον Χριστό και να διαποτιζόμαστε με τον Χριστό, και ο Χριστός πρέπει να κατεργάζεται τον εαυτό Του οργανικά μέσα στην ύπαρξή μας—Γαλ 4:19, Εφ 3:17α.
 2. Τελικά, θα αντικατασταθούμε από τον Χριστό, και τότε, στην πραγματικότητα, ο Χριστός θα είναι τα πάντα εν πάσι. Θα είναι κάθε μέρος του καινούργιου ανθρώπου—Κολ 3:11β.

- ΣΤ. Ο καινούργιος άνθρωπος είναι Χριστός. Ο Χριστός κατοικεί μέσα σε όλους τους αγίους, μας εμποτίζει και μας αντικαθιστά μέχρις ότου όλες οι φυσικές διακρίσεις να καταργηθούν, και όλοι να συγκροτούνται με τον Χριστό—Γαλ 4:19, Εφ 3:17α, Κολ 1:27.
- Ζ. Όταν έχουμε το όραμα του εκτεταμένου Χριστού που τα περιλαμβάνει όλα με την επαρκή εμπειρία του Χριστού, ο ένας καινούργιος άνθρωπος θα εμφανιστεί ανάμεσα μας με έναν πρακτικό τρόπο, και θα πραγματοποιήσουμε τη ζωή του καινούργιου ανθρώπου—Κολ 3:10-17, Φλμ 10-16.
- Η. Αν ο Χριστός γίνει η καθημερινή ζωή όλων των αγίων, τότε μόνο ο Χριστός θα υπάρχει στον καινούργιο άνθρωπο, και όλοι οι άγιοι, ανεξάρτητα από το έθνος τους, θα ζουν τον Χριστό. Τότε, ο Χριστός θα είναι όλα τα μέλη του καινούργιου ανθρώπου με έναν αληθινό και πρακτικό τρόπο—Κολ 3:11, Φιλ 1:21α.
- V. Η Νέα Ιερουσαλήμ θα είναι η απώτατη ολοκλήρωση του ενός καινούργιου ανθρώπου—Εφ 2:15-16, 4:24, Κολ 3:10-11, Απ 21:2, 9-10:**
- Α. Όταν γίνουμε η Νέα Ιερουσαλήμ, θα απολαμβάνουμε τη ζωή του παγκόσμιου καινούργιου ανθρώπου.
- Β. Σήμερα μπορούμε να έχουμε μία πρόγευση αυτής της απόλαυσης καθώς επιτρέπουμε τον εκτεταμένο Χριστό που τα περιλαμβάνει όλα, να αντικαθιστά την κουλτούρα μας και να μας συγκροτεί με τον εαυτό Του, για να μας κάνει όλους μέρος του ενός καινούργιου ανθρώπου στην πραγματικότητα και την πρακτικότητα—Κολ 1:27, 2:10, 3:4, 10-11.

Ύμνος για την Τράπεζα του Κυρίου
(Αριθμός Ύμνου στο Αγγλικό Ύμνολόγιο: 190)

1. Κύριε, σαν Σε σκεφτόμαστε
Με δέος Σε λατρεύουμε.
Είσ' ό,τι πιο πολύτιμο,
Μονάκριβο και ιερό.

Επωδός

Αυτό που είσαι μας πληροί,
Γι' αυτό η καρδιά μας Σε υμνεί!
Όλους τους πόθους της ψυχής
Εσύ τους ικανοποιείς.

2. Εν αληθεία 'σαι Θεός,
Θεός αγάπης και φωτός.
Είσαι πηγή ζωής για μας,
Θεός ατέλειωτης χαράς.
3. Είσαι και άνθρωπος απλός,
Τόσο καλός, τόσο αγνός.
Και στον Θεό ευάρεστος,
Σε μας τόσο αγαπητός.
4. Είσαι και δούλος ταπεινός,
Για μας Σε έστειλε ο Θεός.
Υπάκουος ως το σταυρό
Να λυτρωθούμε εμείς εδώ.
5. Εν τούτοις είσαι Βασιλιάς,
Μες στη ζωή μάς κυβερνάς.
Και του Θεού τη δύναμη
Μοιράζεσαι με μας στη γη.
6. Κύριε, σαν Σε θυμόμαστε
Με Σένα ενωνόμαστε.
Το θαύμα της αγάπης Σου
Απολαμβάνει η νύφη Σου.

Ύμνος για την Τράπεζα του Κυρίου
(Αριθμός Ύμνου στο Αγγλικό Ύμνολόγιο: 203)

1. Μεσ στον κόλπο του Πατέρα,
Πριν ο κόσμος μορφωθεί,
Μεσ στη δόξα του Πατέρα,
Ήσουν Υιός Μονογενής.
Όταν Σ' έστειλε ο Πατέρας,
Ήσουν ίδιος με Αυτόν,
Μεσ στο Πνεύμα ν' αναγγείλεις,
Όλο Του τον εαυτό.
2. Και με την ανάστασή Σου,
Έγινες Πρωτότοκος,
Και την αιώνια ζωή Σου,
Σε εμάς την έδωσες.
Τώρα αναγεννημένοι,
Είμαστε παιδιά Θεού,
Δια του Πνεύματος αδέρφια,
Είμαστε εικόνα Σου.
3. Κάποτε ήσουν ο κόκκος,
Που θα έπεφτε στη γη,
Όστε με το θάνατό Σου,
Να ανθίσει η ζωή.
Τώρα είμαστε ο καρπός Σου,
Σύμμορφοι και σύμφυτοι,
Σ' έναν άρτο ζυμωμένοι,
Που Εσένα μαρτυρεί.
4. Είμαστε τ' αντίγραφό Σου,
Σώμα Σου και Νύμφη Σου,
Πλήρωμα και έκφρασή Σου,
Ο αιώνιος οίκος Σου.
Είμαστε η αύξησή Σου,
Η συνέχειά Σου στη γη,
Αιωνίως ενωμένοι,
Με Εσέ την Κεφαλή.

Ύμνος για την Τράπεζα του Κυρίου
(Αριθμός Ύμνου στο Αγγλικό Ύμνολόγιο: 30)

1. Τι αγάπη έδωσες σε μας.
Σ' ευχαριστούμε.
Πατέρα, μ' όλη την καρδιά
Θα Σε υμνούμε.
2. Αυτό που είχες στην καρδιά
Μας αποκάλυψες,
Μες απ' τον Υιό το σχέδιο
Εσύ εκπλήρωσες.
3. Τον Υιό Σου τον μονογενή,
Κι αγαπημένο Σου,
Θυσίασες να γίνουμε
Εμείς παιδιά Σου.
4. Μες απ' Αυτόν πάντα για μας
Θα 'σαι Πατέρας,
Τη φύση Σου και τη Ζωή
Θα χορηγείς σε μας.
5. Μας γέννησε το Πνεύμα Σου
Και σφραγιστήκαμε.
Τώρα, «Αββά, Πατέρα»
Μαζί Του κράζουμε.

Ύμνος για το Τέταρτο Μήνυμα
(Αριθμός Ύμνου στο Αγγλικό Ύμνολόγιο:16)

1. Πατέρα, σαν το αειθαλές,
Ποτέ δεν φθείρεσαι,
Σαν τη δροσιά κάθε πρωί,
Ανανεώνεσαι.

Επωδός

Πατέρα, ω! αναλλοίωτε,
Δεν γνώρισες φθορά.
Μεσ στους αιώνες διαρκώς,
Εσύ είσαι δροσιά.

2. Ακμαίος μένεις, Ω, Θεέ,
Ο χρόνος κι αν περνά.
Με Σένα όλα είναι νέα,
Είν' ολοκαίνουργια.
3. Όλες οι ευλογίες Σου
Είναι μια νέα αρχή.
Καινούργια η Διαθήκη Σου
Κι όλοι Σου οι οδοί.
4. Δικά Σου νέα κτίσματα
Είμαστε τώρα εμείς.
Με νέο πνεύμα, νέα καρδιά,
Ζωή μάς χορηγείς.

**Η Παγκόσμια Ιστορία
σύμφωνα με την Οικονομία του Θεού—
η Θεία Ιστορία μέσα στην Ανθρώπινη Ιστορία
για να Εκπληρωθεί η Επιθυμία της Καρδιάς του Κυρίου
να Κατέχει τον Έναν Καινούργιο Άνθρωπο στην Πραγματικότητα**

Αναγνώσματα από την Αγία Γραφή: Ιλ 1:4, 3:11,
Εφ 1:3-6, 2:15, 4:22-24, Μιχ 5:2, Απ 19:7-9

I. Στο σύμπαν υπάρχουν δύο ιστορίες: η ιστορία του ανθρώπου—η ανθρώπινη ιστορία, και η ιστορία του Θεού—η θεία ιστορία. Η πρώτη είναι σαν το εξωτερικό κέλυφος, και η δεύτερη σαν τον πυρήνα μέσα στο κέλυφος—βλ. Ιλ 1:4:

A. Η θεία ιστορία μέσα στην ανθρώπινη ιστορία αποκαλύπτεται στην Αγία Γραφή με αρκετές λεπτομέρειες. Η ιστορία του Θεού είναι η ιστορία μας επειδή ενώνεται με μας:

1. Χρειάζεται να δούμε ότι η ιστορία του Θεού στην αιωνιότητα του παρελθόντος είναι μία προετοιμασία για την κίνησή Του για να ενωθεί με τον άνθρωπο:

α. Η θεία ιστορία ξεκίνησε με τον αιώνιο Θεό και την οικονομία Του. Σύμφωνα με την οικονομία Του, ο Θεός θέλει να κατεργάζεται τον εαυτό Του μέσα στον άνθρωπο για να γίνει ένα με τον άνθρωπο, να είναι η ζωή, η προμήθεια ζωής και το παν του ανθρώπου, και να κατέχει τον άνθρωπο ως την έκφρασή Του—Εφ 3:9-10, 1:10, Γεν 1:26, 2:9.

β. Ο Θεός στην Θεία Τριάδα Του, είχε μια διαβούλευση στην αιωνιότητα, προκειμένου να αποφασίσει σχετικά με τον κρίσιμο θάνατο του Χριστού για την εκτέλεση της αιώνιας οικονομίας του Θεού—Πραξ 2:23.

γ. Ο δεύτερος της Αγίας Τριάδας προετοιμάζε να εκτελέσει τις «εξόδους» Του από την αιωνιότητα, στο χρόνο, για να γεννηθεί στη Βηθλεέμ ως ένας άνθρωπος—Μιχ 5:2.

δ. Ο Θεός ευλόγησε τους πιστούς στον Χριστό με τις πνευματικές ευλογίες στα επουράνια πριν από την θεμελίωση του κόσμου—Εφ 1:3-6.

2. Η ιστορία του Θεού μέσα στον άνθρωπο ξεκίνησε με την ενσάρκωση και συνεχίζεται με τις διαδικασίες της ανθρώπινης καθημερινής ζωής, της σταύρωσης, της ανάστασης, και της ανάληψης. Ο Ωσηέ 11:4 λέει ότι αυτά είναι σχοινιά ανθρώπου, δεσμοί αγάπης:

α. Η θεία ιστορία, η κίνηση του Θεού μέσα στον άνθρωπο, είναι με τον επεξεργασμένο Χριστό, τον Θεάνθρωπο, που είναι το πρωτότυπο, για τον καινούργιο άνθρωπο, ο οποίος ολοκληρώνεται στη Νέα Ιερουσαλήμ, που είναι ο μεγάλος Θεάνθρωπος και η τελική εκπλήρωση της αιώνιας οικονομίας του Θεού.

β. Μέσω της ενσάρκωσης και της ανθρώπινης καθημερινής ζωής του Χριστού, ο Χριστός έφερε τον άπειρο Θεό στον πεπερασμένο άνθρωπο, ένωσε και ανάμιξε τον Τριαδικό Θεό με τον τρίμερη άνθρωπο, εκφράζοντας στην ανθρώπινη φύση Του τον άφθονο Θεό με τις πλούσιες ιδιότητές Του μέσω των αρωματικών αρετών Του.

- γ. Η σταύρωση του Χριστού ήταν ένας έμμεσος θάνατος, ένας θάνατος που τα περιλαμβάνει όλα, μια δικαστική λύτρωση που τα περιλαμβάνει όλα, όπου τερματίστηκε η παλιά κτίση και λύθηκαν όλα τα προβλήματα (Ιω 1:29). Στη σταύρωσή Του λυτρώθηκαν όλα τα πράγματα που δημιουργήθηκαν από τον Θεό και ήταν πεσμένα στην αμαρτία (Εβρ 2:9, Κολ 1:20). Δημιούργησε (συνέλαβε) τον καινούργιο άνθρωπο με το θείο στοιχείο Του (Εφ 2:15), και απελευθέρωσε τη θεία ζωή από το κέλυφος της ανθρώπινης φύσης (Ιω 12:24, 19:34, Λκ 12:49-50).
- δ. Στην ανάστασή Του γεννήθηκε να είναι ο Πρωτότοκος Υιός του Θεού (Πραξ 13:33, Ρωμ 1:4, 8:29), έγινε το ζωοποιό Πνεύμα (Α' Κορ 15:45β), και αναγέννησε εκατομμύρια ανθρώπους για να γίνουν γιοι του Θεού ως μέλη του Σώματος του Χριστού και τα συστατικά του ενός καινούργιου ανθρώπου, ως την εκκλησία (Α' Πε 1:3, Κολ 3:10-11).
- ε. Αναλήφθηκε στους ουραμούς και μετά κατέβηκε ως το Πνεύμα για να παραγάγει την εκκλησία, που είναι ο ένας καινούργιος άνθρωπος για τη συλλογική έκφραση του Τριαδικού Θεού—Ιλ 2:28-32, Πραξ 2:1-4, 16-21.
- Β. Επομένως, η εκκλησία, που είναι η πραγματικότητα του ενός καινούργιου ανθρώπου, είναι και μέρος της θείας ιστορίας, της ουσιαστικής ιστορίας του θείου μυστηρίου μέσα στην εξωτερική ανθρώπινη ιστορία. Στο τέλος αυτού του μέρους της θείας ιστορίας, ο Χριστός θα επιστρέψει με τους υπερνικητές Του ως το στράτευμά Του (Ιλ 1:4, 3:11) για να νικήσει τον Αντίχριστο και το στρατό του.
- Γ. Μετά από αυτό, η χιλιετής βασιλεία θα έρθει. Τελικά, αυτή η βασιλεία θα ολοκληρωθεί στη Νέα Ιερουσαλήμ στο νέο ουρανό και τη νέα γη. Η Νέα Ιερουσαλήμ θα είναι το απώτατο, το ολοκληρωμένο βήμα της ιστορίας του Θεού.
- II. Με τον Πέτρο (η αλιεύουσα διακονία), τον Παύλο (η οικοδομική διακονία), και τον Ιωάννη (η διακονία επανόρθωσης), μπορούμε να δούμε την επιθυμία της καρδιάς του Κυρίου που είναι να κατέχει τον έναν καινούργιο άνθρωπο:**
- Α. Ο Θεός χρησιμοποίησε τον Πέτρο την ημέρα της Πεντηκοστής για να φέρει πολλούς Ιουδαίους πιστούς (Πραξ 2:5-11). Επιπλέον, ο Κορνήλιος έλαβε ένα όραμα στην προσευχή (Πραξ 10:30), και ο Πέτρος επίσης έλαβε ένα όραμα στην προσευχή (Πραξ 10:17, 19) μέσω των οποίων το σχέδιο και η κίνηση του Θεού (Πραξ 10:9β-14, 27-29) προκειμένου να αποκτήσει τους Εθνικούς για την πρακτική ύπαρξη του ενός καινούργιου ανθρώπου, εκτελέστηκαν.
- Β. Ο Παύλος αποκαλύπτει στην προς Εφεσίους 2:14-15 ότι ο Χριστός δημιούργησε και τους Ιουδαίους και τους Εθνικούς σε έναν καινούργιο άνθρωπο μέσω του θανάτου Του. Αυτός ο θάνατος είναι που δημιούργησε τον καινούργιο άνθρωπο. (βλ. Εφ 4:22-24). Ο Παύλος μας λέει στην Α' Κορινθίους 12:13 ότι όλοι βαπτιστήκαμε σε ένα Σώμα «είτε Ιουδαίοι είτε Έλληνες». Στην προς Γαλάτας 3:27-28 ο Παύλος μας λέει ότι εκείνοι που έχουν βαπτιστεί μέσα στον Χριστό έχουν ντυθεί τον Χριστό, και «δεν υπάρχει πλέον Ιουδαίος ούτε Έλληνας». Στην προς Κολοσσαείς 3:10-11 ο Παύλος μας λέει ότι ο Ιουδαίος και ο Έλληνας δεν έχουν καμία θέση στον καινούργιο άνθρωπο.

Γ. Ο Ιωάννης μας λέει ότι ο Κύριος αγόρασε με το αίμα Του «ανθρώπους από κάθε φυλή και γλώσσα και λαό και έθνος» (Απ 5:9). Αυτοί οι λυτρωμένοι συγκροτούν την εκκλησία, που είναι ο ένας καινούργιος άνθρωπος. Μέσω του Ιωάννου βλέπουμε ότι οι εκκλησίες είναι οι χρυσές λυχνίες (Απ 1:11-12), και στην ολοκλήρωση αυτές οι λυχνίες γίνονται η Νέα Ιερουσαλήμ. Στις λυχνίες και στη Νέα Ιερουσαλήμ δεν μπορούμε να δούμε καμία διαφορά στους ανθρώπους.

Δ. Όλα αυτά υποδεικνύουν ότι καθημερινά πρέπει να αποβάλλουμε τον παλιό άνθρωπο και να ντυνόμαστε τον καινούργιο άνθρωπο, πίνοντας όλοι από το μοναδικό Πνεύμα (Α' Κορ 12:13), ώστε να μπορούμε να ανακαινιζόμαστε στο πνεύμα του νου μας σε κάθε μέρος της πρακτικής μας καθημερινής ζωής για την εκτέλεση της επιθυμίας της καρδιάς του Κυρίου, που είναι να κατέχει τον έναν καινούργιο άνθρωπο στην πραγματικότητα (Εφ 4:22-24).

III. Με την θεία ιστορία υπάρχει η καινούργια κτίση—ο καινούργιος άνθρωπος με νέα καρδιά, νέο πνεύμα, νέα ζωή, νέα φύση, νέα ιστορία, και νέα ολοκλήρωση—Ιεζ 36:26, Β' Κορ 3:16, Μτ 5:8, Τιτ 3:5:

Α. Η θεία ιστορία, η ιστορία του Θεού μέσα στον άνθρωπο, ήταν από την ενσάρκωση του Χριστού μέχρι την ανάληψή Του για να γίνει το ζωοποιό Πνεύμα και έπειτα συνεχίζει, με το να μας ενοικεί μέσω της οργανικής σωτηρίας του Θεού, η οποία αποτελείται από την αναγέννηση, τον αγιασμό, την ανακαίνιση, τη μεταμόρφωση, τη συμμόρφωση, και τον δοξασμό, για να μας φέρει στην πλήρη πραγματικότητα του ενός καινούργιου ανθρώπου και να μας κάνει την ένδοξη νύφη του Χριστού—Εφ 4:22-24, Ρωμ 5:10, Απ 19:7-9.

Β. Τώρα χρειάζεται να αναρωτιόμαστε: Ζούμε στη θεία ιστορία, ή ζούμε μόνο στην ανθρώπινη ιστορία;

1. Όλοι γεννηθήκαμε στην ανθρώπινη ιστορία, αλλά έχουμε ξαναγεννηθεί, αναγεννηθεί, στη θεία ιστορία. Αν η καθημερινή μας ζωή είναι μόνο στον κόσμο, ζούμε στην ανθρώπινη ιστορία. Αλλά αν ζούμε στην εκκλησία ως την πραγματικότητα του ενός καινούργιου ανθρώπου, ζούμε στη θεία ιστορία. Στην εκκλησιαστική ζωή η ιστορία του Θεού γίνεται η ιστορία μας. Τώρα υπάρχουν δύο μέρη—ο Θεός και εμείς—και έχουμε μία ιστορία, τη θεία ιστορία.

2. Δοξάζουμε τον Κύριο διότι βρισκόμαστε στη θεία ιστορία, όπου βιώνουμε και απολαμβάνουμε τα μυστηριώδη, θεία πράγματα για την οργανική μας σωτηρία και για την εξάπλωσή Του, μέσω του κηρύγματος του ευαγγελίου της ειρήνης σε ολόκληρη την οικουμένη (Εφ 2:14-17, 6:15, βλ. Μτ 24:14) ώστε να μπορούμε να γίνουμε ο ένας καινούργιος άνθρωπος στην πραγματικότητα, η νύφη Του που υπερνικά.